

I. negyedév

1. szombat: január 2.

Világszerte ismertek Dél-Kalifornia strandjai. Népszerűségüket növelte a Beach Boys zenéje, a nevéhez fűződő bulik, és természetesen a szörfölés. S annak ellenére, hogy a szörfölés a legtöbb amerikai gyermek életében görkorizássá módosult, az eredeti sport Dél-Kaliforniában továbbra is népszerű. Sok iskolánkban nyílik lehetőség arra, hogy a testnevelés órákon a tanulók elsajátítsák a szörfölés alapjait.

Amennyiben rendszeres látogatói vagytok ezeknek az óráknak, számos hasznos tudnivalót sajátíthattok el: hogyan válasszátok ki és használjátok a megfelelő fölszerelést, miről ismerhető fel a szörfölésre alkalmas hullám, hogyan csatlakozzatok a hullámhoz, hogyan maradjatok minél hosszabb ideig rajta, és ami talán a legfontosabb: hogyan távozzatok a hullámról, mielőtt végleg elsodorna benneteket. Hogyan készítek hullámot?- elnevezésű tanfolyam azonban nem létezik.

A szörfölő csupán fölhasználja az Isten által teremtett hullámokat. Isten teremti a hullámokat a szörfölők pedig élvezik őket. Egyikük sem próbált meg hullámot készíteni. Ha nincsenek hullámok, akkor egyszerűen nem szörföltök! Amennyiben viszont megfelelő hullámok vannak, akkor a szörfölők föltétlen kihasználják őket, még akkor is, ha vihar van.

Vannak-e ma hullámok?

Miként cselekszünk mi a gyülekezetben?

„Hogyan készítsünk hullámot?”

Számos könyv íródott a gyülekezet fejlődéséről a hullámkészítés elve alapján. Ezek különböző reklámfogások és programok által próbálják előidézni Isten lelkének kiáradását és a gyülekezet növekedését. *Emberi erővel azonban a növekedés nem valósítható meg!* A növekedést egyedül Isten adja. Egyedül Isten adhat új erőt a megfáradt csontoknak. Egyedül Isten alkothat hullámot – az ébredés, a növekedés és a lelki odaadás hullámát.

Pál apostol megjegyzi a korinthusi gyülekezettel kapcsolatban, hogy „én plántáltam, Apollós öntözött, de az Isten adja vala a növekedést” (1.Kor.3:6). Figyeljétek meg a közreműködést: Pál és Apollós elvégezték a munka rájuk eső részét, de Isten adta a növekedést. Isten szuverenitását a gyülekezet fejlődéséről szóló irodalom nagy része mellőzi.

Nekünk, a gyülekezet vezetőiként az a feladatunk, hogy felismerjük az Isteni hullámot és szörföljünk rajta. Ne próbálkozzunk hullámteremtéssel, hanem ismerjük fel Isten erejét és csatlakozzunk hozzá!

2. szombat: január 9.

A gyülekezet vezetőjének feladata

Nekünk, a gyülekezet vezetőiként az a feladatunk, hogy felismerjük az Isteni hullámot és szörföljünk rajta. Ne próbálkozzunk hullámteremtéssel, hanem ismerjük fel Isten erejét és csatlakozzunk hozzá!

A partról szemlélve úgy tűnik, igen könnyű a hullámon maradni. Valójában azonban komoly munkáról van szó, melyhez ügyesség és jó egyensúly kell. A lelki növekedés hullámához csatlakozni szintén nehéz feladat. A vágyon és az odaszentelődésen kívül szükségünk van még: **megvilágosodásra, türelemre, hitre, ügyességre** és természetesen **jó egyensúlyra**. A növekvő gyülekezetben dolgozó

lelkész munkája hasonlít a szörfölésre. A kívülállóknak egyszerű dolognak tűnik, valójában azonban igen összetett művelet, mely a szörfölő ügyességét mutatja.

Istenünk ma az evangéliumra fogékony emberek hullámaait adja. A világban lévő problémák sokasága talán nyitottabbá tette az embereket Krisztus üzenete iránt. Gyülekezeteink azonban nem tettek szert kellő ügyességre, ezért folyamatosan elmulasztjuk a drága alkalmakat, melyek ébredést, egészséget és robbanásszerű növekedést hoznának.

3. szombat: január 16.

Az egyház történelmének legizgalmasabb korszaka

Egyházunk történelmének legizgalmasabb korát éljük. Egyházunknak kiváló alkalmi és technikai lehetőségei vannak a munkára. És ami még ennél is fontosabb: Isten lelkének kiadását tapasztaljuk világszerte. A történelem folyamán most fogadják el a legtöbb Krisztust.

Hiszem, hogy Isten a növekedés hullámát bocsátja minden erre kész gyülekezetre. A kereszténység történetében egyházunk most a legnépesebb. A gyülekezetek többsége nem az Egyesült Államokban található. Annak ellenére, hogy rendkívül érdekes ezeknek a gyülekezeteknek a történetét hallgatni, meg vagyok győződve arról, hogy a legnagyobb gyülekezetek még csak most fognak fölépülni. Ti is azok közé tartozhattok, akiket Isten kiválasztott ennek a nagy feladatnak az elvégzésére.

Isten lelkének hulláma bejárja a világot. Reggeli imám így hangzik: „Uram, tudom, hogy ma csodás dolgokat fogsz művelni. Részesíts engem abban az előnyben, hogy részt vehessek a tervedben.” Másszóval: a gyülekezet vezetői ne így imádkozzanak: „Uram, áldd meg, amit ma tenni fogok!”, hanem a következőképpen: „Uram, add, hogy csak azt cselekedjem, amit áldásod kísér!”

Mit tegyünk gyülekezetünk növekedése érdekében?

Számos gyülekezetben az a baj, hogy hibás kérdést tesznek föl: Mit teszünk a gyülekezet növekedése érdekében? Ez téves felfogás. Ez ugyanolyan, mintha azt kérdeznénk: Hogyan teremthetünk hullámot? Ehelyett ezt kérdezzük: Mi gátolja gyülekezetünket a fejlődésben? Milyen akadályokba ütközik az Isteni hullám? Mi gátolja a növekedést?

Minden élő lélek tudja – a növekedést nem kell adnotok, hisz az minden egészséges élőlény sajátossága. Például: nem kell ráparancsolnom a gyermekeimre, hogy növekedjenek. Ők maguktól is nőnek. Amíg ügyelek az egészséges táplálkozásra és a rossz környezettől megvédem őket, maguktól is nőni fognak. Amennyiben nem nőnek, akkor óriási probléma van. A növekedés abbamaradása hiányosságra utal, a leggyakrabban egészségügyi problémára.

Ehhez hasonlóan a gyülekezet is, élő testként folyamatosan nő, ha egészséges. A gyülekezet test, nem pedig cég. Élő szervezet nem pedig mesterséges szervezkedés produktuma. (Organizmus, és nem organizáció.) A gyülekezet él. Ha nem növekszik, akkor meghal.

Amikor az emberi test kibillen az egyensúlyból, akkor betegségről beszélünk. Ezen betegségek közül néhány kiválóan van illusztrálva a Jelenések könyvében, a hét gyülekezet példájában. Egészségről csak az egyensúly helyreálltával beszélhetünk.

5. szombat: január 30.

A huszonegyedik századi gyülekezet kulcsszava az egészség

A gyülekezet vezetőségének az a feladata, hogy eltávolítsa az akadályokat és a betegséget, hogy a gyülekezet normálisan növekedhessen. Hetven évvel ezelőtt, Roland Alen ezt a fajta növekedést spontán expanzióknak nevezte. Ez a fajta növekedés követhető nyomon az Apostolok cselekedetei könyvében. Tapasztalható-e a gyülekezetekben ez a fajta növekedés? Amennyiben a válasz negatív, el kell gondolkodnunk a lehetséges okokon.

Minden föltevés szerint, a huszonegyedik századi gyülekezet kulcsszava az egészség, nem pedig a növekedés lesz. A növekedésközpontú gondolkodás tévútra vezet. Ha a gyülekezeteink egészségesek, akkor Isten akaratával összhangban növekedni fognak. Ezeknek a gyülekezeteknek nincs szükségük különböző fogásokra, trükkökre, hisz önmaguktól növekednek.

Pál apostol ezt a következőképpen magyarázta: „És nem ragaszkodván a főhöz, akiből az egész test, a kapcsok és kötelek által segédelmet vévén és egybeszerkesztetvén, nevededik az Isten szerint való nevekédéssel.” (Kolossé 2:19) Figyeljétek meg, hogy a növekedés Isten szerint való! Ha a gyülekezet egészséges, akkor nem kell agódnunk a növekedéséért.

6. szombat: február 6.

Álom

Ez egy álom arról a helyről, ahol a megfáradottak, a csüggedtek, a depressziósok szeretetet, megértést, segítséget, reményt, megbocsátást, vezetést és bátorítást lelnek.

Ez egy álom a krisztusi örömuzenet százezreknek történő prédikálásáról.

Ez egy álom a hittársak befogadásáról a gyülekezet közösségébe – szeretet, tanulás, kacaj, harmonikus közösségi élet.

Ez egy álom a bibliatanulmányozásokról, melyek során hitünk megéri, álom a kicsoportokról, szemináriumokról, találkozásokról és egy bibliaiskoláról.

Ez egy álom a világba küldött több száz misszionáriusról, és a gyülekezeti tagok világban végzett munkára való felkészítéséről. Ez egy álom hittestvéreink rövidtávú misszióküldetéseiről más kontinenseken. Ez egy álom az évenkénti egy leánygyülekezet nyitására.

Itt állok előttetek ma és szilárdan állítom, hogy ezek az álmok megvalósulnak. Miért? Mert Isten ihlette őket.

7. szombat: február 13.

A nagy gyülekezeteknek egyedül a jelenlévők száma számít

Az igazság az, hogy nem nőttek nagyra, ha nálatok egyedül ez számít. A történelem folyamán csupán két célt állítottunk föl a jelenléttel kapcsolatban. Nem a jelenlévőkre összpontosítunk, hanem a megjelentek összeolvasztására.

A jelenléteket célzó reklám egyszer-másszor megtöltheti a gyülekezetet, de ezek az emberek nem fognak visszatérni, amennyiben nem teljesítitek be a reklámban ígérteket. A folyamatos fejlődés fönntartásához olyan dolgot kell nyújtani a jelenlévőknek, amelyet sehol máshol nem kaphatnak meg.

Ha hirdetitek Krisztus életformáló örömuzenetét, ha híveitek föl vannak buzdulva a gyülekezetben történő isteni ihletésű történekek miatt, ha olyan istentiszteleteitek vannak, amelyekre szegyenkezés

nélkül elhozhatják bármely ismerősüket, ha külön tervetek van azok számára, akiket megnyertek Krisztusnak, akkor a jelenlét lesz a legkisebb problémátok. Az emberek szinte ömlenek az ilyen gyülekezetbe. Ez világszerte így van.

8. szombat: február 20.

A valódi gyülekezeti növekedés definíciója

A gyülekezet egészséges és tartós növekedése több dimenzióból áll. A valódi fejlődés definíciójának öt megnyilvánulási formája van: a gyülekezet a fejlődés során a közösség által melegebb, a részvétel által mélyebb, az istentisztelet által erőteljesebb, a szolgálat által szélesebb és az evangélium hirdetése által nagyobb lesz.

Az Apostolok cselekedete 2:42-47-ben ez az öt megnyilvánulási forma kitűnően érezhető az első jeruzsálemi gyülekezet esetében. Az első keresztyének barátkoztak, tanították egymást, istentiszteletre jártak, szolgáltak és hirdették a jó hírt. Ennek eredményeként a 47.vers ezt írja: „Az Úr pedig minden napon szaporítja vala a gyülekezetet az üdvözülőkkel.” Figyeljünk meg néhány dolgot ebben a versben! Először: Isten akkor szaporította a gyülekezetet (ez az Ő feladata), amikor a gyülekezet végezte feladatát (a fejlődés öt megnyilvánulási formája). Másodszor: a gyülekezet napról napra fejlődött, ami azt jelenti, hogyévente legkevesebb 365 új taggal lett gazdagabb. Mit gondoltok, ha ezzel a mércével mérnénk, hány gyülekezetünk büszkélkedhetne az „egészséges újszövetségi gyülekezet” titulussal?

A gyülekezet növekedése az egészséges közösség természetes tulajdonsága. A gyülekezet csak akkor növekedhet, ha a missziónk kiegyensúlyozott és Biblián alapuló. A gyülekezet csak akkor lehet egészséges, ha az újszövetségi gyülekezet mind az öt tekintetben összhangban van. Ez az egyensúly nem áll helyre magától, folyamatosan el kell hárítanunk a hibákat. Emberi természetünkől

kifolyólag, a gyülekezetnek azon aspektusait hangsúlyozzuk ki, amelyekhez a leginkább vonzódunk. A célszerűen végzett tervezés és rendszerezés segítségünkre lesz abban, hogy mind az öt megvalósulási forma megfelelő hangsúlyt kapjon.

A gyülekezet növekedésének öt dimenziója:

A gyülekezet a közösség által *melegebbé* válik.

A gyülekezet a részvétel által *mélyebbé* válik.

A gyülekezet az istentisztelet által *erőteljesebbé* válik.

A gyülekezet a szolgálat által *szélesebbé* válik.

A gyülekezet az evangélium hirdetése által *nagyobbodik*.

9. szombat: február 27.

Választanotok kell: minőség, illetve mennyiség

Ez a hamis nézet sajnos igen elterjedt. A probléma egy része abban rejlik, hogy soha senki sem definiálta, mit értünk mennyiségen és mit minőségen. Engedjétek meg, hogy megosszam veletek az én definícióimat!

A *minőség* a gyülekezet által nevelt ember *fajtajára* utal. Átalakulnak-e az emberek Krisztus képmására? Vajon a hívők az Igére alapozzák-e tudásukat? Megérnek-e Krisztusban? Kihasználják-e adottságaikat az istentiszteleten? Megosztják-e hitüket másokkal? Rendszeresen teszik ezt? Ez csak néhány módja annak, hogyan mérhetjük a gyülekezet minőségét.

A *mennyiség* a gyülekezet által nevelt emberek *számára* utal. Hány ember jött Krisztushoz, hányan értek meg a tudományban és hányan vannak mozgósítva a munkára?

Most, hogy definiáltuk a fogalmakat, kitűnik, hogy a minőség és a mennyiség nem ellentétei egymásnak. Nem zárják ki egymást. Nem kell választanotok közülük. A gyülekezetnek mindkettőre vágyania

kell. Ne feledjétek: a bármelyikükre történő túlzott figyelem beteggé teszi a gyülekezetet. Ne áltassátok magatokat egyikőjükkal sem!

Sok lelkész figyelmen kívül szeretné hagyni a következőt: A minőség mennyiséget eredményez! Az újjászületett hívkból álló gyülekezet mágnesként vonzza az embereket. Ha megfigyelitek az egészséges gyülekezeteket, akkor rájöttök, hogy Isten megtalálja a minőséges munkát végző közösségeket. Megtalálja azt a gyülekezetet, amelyik vonzza az embereket, ápolja a közösséget és minőséges képzést ad munkásainak. Az ilyen gyülekezet bőven kap alapanyagot. A másik oldalról szemlélve pedig, minek is küldene Isten érdeklődőket olyan gyülekezetekbe, ahol nem tudnának mit kezdeni velük?

Az a gyülekezet, melyben a jellem kifejlődik, amelyben házasságok születnek újjá, és ahol a szeretet szabadon árad, mágnesként vonzza az embereket. A minőséges prédikáció, a tartalmas közösségi élet, a szolgálat magához vonja az embereket. A minőség mennyiséget teremt. Minden lelkész tegye föl magának a kérdést: Mit mond a gyülekezet minőségéről az, ha a hívek többsége sohasem hív látogatót az istentiszteletra?

Másrésről az is igaz, hogy a gyülekezeti élet bizonyos részeiben a mennyiség is teremthet minőséget. Például: minél nagyobb a gyülekezet, annál minőségesebb a zenéje. Tizenegy, illetve ezerszáz torokkal énekelnétek-e szívesebben? Egy, illetve kétszáz szereplős programban vennétek-e szívesebben részt?

Egyes gyülekezetek azzal magyarázzák a szaporodás elmaradását, hogy a minőség rovására írják a számbeli gyarapodást. Ez téves felfogás. Amennyiben a minőség számfüggő lenne, akkor az egyszemélyes gyülekezetek lennének a legsikeresebbek. Ezzel ellenkezőleg azt állítom, hogy a kis gyülekezetek gyakran azért nem gyarapodnak, mert nincs minőség a szolgálatban. Nincs szoros kapcsolat a nagyság és a szolgálat minősége között.

Mit gondoltok, mi történt volna, ha szüleitek a minőség a mennyiség ellenében elvét alkalmazták volna a gyermekáldás tekintetében? Ha az első gyermek születésekor ezt mondták volna: „Inkább a minőségre gondoljunk, mint a mennyiségre! Ez az egy

gyermek elég nekünk. Fordítsunk gondot a minőséges nevelésre és oktatásra!” Ebben az esetben sokan meg sem születtünk volna.

Az a gyülekezet, amelyik egyáltalán nem törődik a számbeli gyarapodással, rejtett módon azt sugallja a világnak: Mehettek ti mindnyájan a pokolba! Ha egy utazás során mind a három gyermekem elveszne, a feleségemmel együtt minden erőnkkel azon lennénk, hogy megtaláljuk őket. Ha egyet megtalálnánk, nem hagynánk abba a keresést, hogy minden energiánkat erre az egy minőséges gyermekre fordítsuk, hanem addig folytatnák a keresést, amíg mind a hármat meg nem találják.

Gyülekezeti értelemben, amíg csak létezik tévelygő ember a világon, addig folytatni kell a keresést. Tartsuk számon az embereket, hiszen az Úrnál is számontartottak. Ezek a számok azokat az embereket mutatják, akikért Krisztus meghalt. Bármikor ezt hallom: A siker nem mérhető számokban; így szoktam válaszolni: Attól függ, mit számolunk. Ha az újra életképes házasságokat, a megváltozott életformát, a kigyógyult embereket, a hitetlenből krisztushívővé váltakat, a misszióban aktívan résztvevőket számoljuk, akkor a számok igen jelentősek. Örökérvényű jelentőségük van.

10. szombat: március 5.

A növekedéshez kompromisszumot kell teremteni az evangélium és a gyülekezet missziója között

Ez a népszerű elgondolás azt propagálja, hogy az evangéliumot valahogy „el kell adni”. Föltételezi, hogy amennyiben a gyülekezet vonzza az embereket, akkor az szükségszerűen sekélyességére utal. Föltételezi, hogy a tömeg mindenképpen fölhígított igazságot hordoz.

Persze, léteznek ilyen gyülekezetek is, de a sok lelket számláló közösségeink esetében nem szükségszerűen ez a helyzet. Igaz, hogy néhány nagyobb gyülekezet kompromisszumot teremtett az üzenet

és a misszó között, de nem helyezhetjük egy kalap alá az összes nagy közösséget. Az imménti esetek a véletlen művei.

Jézus szolgálata nagy tömegeket vonzott magához. Miért? Azért, mert az evangélium jó hír. Ellenállhatatlan vonzereje van, ha világosan fejtik ki. „És én, ha felemeltetem, mindeneket magamhoz vonzok”- mondja Jézus (János 12:32). Krisztus közelségét nem csak a fölnttek keresték, hanem a gyermekek is. A Krisztushoz hasonló gyülekezetnek ugyanilyen befolyása lesz a világra.

Jézus hatalmas tömegeket vonzott annak ellenére, hogy sohasem változtatott az üzenet lényegén. A féltékeny papokon kívül senki sem vádolta azzal, hogy fölhígítja az üzenetet (Márk 15:12).

11. szombat: március 12.

Tisztázzátok elvárásaitokat!

Sokan azért vélik sekélyesnek a nagy gyülekezeteket, mert nincsenek tisztában azzal, mit várunk el a látogatóktól és mit a hívektől. Ne feledjétek, két különböző csoportról van szó. Nevezük az egyiket TÖMEGNEK, a másikat pedig GYÜLEKEZETNEK.

A látogatóktól nem várjuk el azt, hogy ugyanúgy viselkedjenek, mint a hívek. Elvárásaink igen alacsonyak a Krisztus szavát keresők iránt. Jézushoz hasonlóan mi is azt mondjuk az újonnan érkezetteknek: „Jöjj és lásd!” Azért hívjuk a gyülekezetbe az emereket, hogy lássák meg, mi történik ott.

Másrészt viszont szemmel látható odaszentelődést várunk el azoktól, akik *csatlakozni* kívánnak az egyházhoz. A jövődöbéli tagoknak el kell végezniük egy tanfolyamot és alá kell írniuk a tagsági lapot. Aláírásukkal ígértüket adják, hogy anyagiakkal segítik az egyházat, részt vesznek a szolgálatban, megosztják másokkal is hitüket, követik a vezetőséget, istenfélő életet folytatnak, óvakodnak a rágalmazástól és alávetik magukat a gyülekezeti rendszabálynak (erről manapság igen kevés szó esik). Amennyiben nem tartjátok

be ígérteket, ki lesztek zárva a gyülekezetből. Évente újítjuk a gyülekezeti könyveket, ilyenkor kitöröljük a gyülekezetből kizártak nevét.

Az új hívek a tanfolyamon aláírnak még egy ígéretet a növekedésről, amely magába foglalja a napi tanulmányozást és a heti egy alkalomra szóló bibliacsoportos munkát. A gyülekezet növekedését még egy tényező gátolja: a más egyházakból érkezettek nem szoktak hozzá ahhoz, hogy az egyháznak elvárásai legyenek velük szemben.

Megfigyeltem, hogy a munkára való felhívás nem taszítja, hanem inkább vonzza az embereket. Minél odaszenteltebb munkára van szükség, annál nagyobb a jelentkezők száma. Az embereknek már elégük van abból, amit a világ nyújt. Olyan kihívást keresnek, amelyre érdemes rászentelniük az életüket.

Nem az odaszentelődésre való felhívás taszítja az embereket, hanem a fölhívás módja. Gyakran nem vetítjük kellőképpen előre a célt és nem segítünk az odaszentelődés lépcsőfokain való előrehaladásban.

12. szombat: március 19.

Kompromisszum nélküli időszerűség

A szolgálatot komolyan vevő hívőnek együtt kell élnie a kettős elhivatás okozta feszültséggel. Arra vagyunk hivatva, hogy tántorítatlanul kiálljunk Isten szava mellett, viszont állandóan változó világban kell szolgálnunk. Sajnos, sok keresztény nem tud együtt élni ezzel a kettőséggel és teljesen az egyik végletbe vonul.

Egyes gyülekezetek attól való félelmükben, hogy a világ „megfertőzi őket”, teljesen elzárkóznak a mai kultúrától. Talán nem hasonulnak teljesen az amisokhoz, mégis sokan az 1950-es éveket tartják az arany időknek, és az akkor alkalmazott mércékkel mérnek ma is. Az amisokat legalább őszinte szándék vezérli. Ők

egyszerűen alhatározta, hogy megőrzik az 1800-as évek életstílusát. Ezzel ellentétben az 50-es éveket visszakívánó gyülekezetek tagadják céljukat, és különböző szövegkörnyezetből kiragadott vessekkel alátámasztva azt hangoztatják, hogy az újszövetségi idők törvényei szerint akarnak élni.

Vannak azonban olyan hívek is, akik a régimódiságtól való félelmükben ésszerűtlenül utánozzák a divat minden újabb sikolyát. Ezzel egyidőben az igazságot hozzák kompromisszumba a világgal, s üzenetük értelmét veszíti. Ezek a gyülekezetek főként az evangéliumot hangsúlyozzák, szem elől tévesztve Krisztus követését a mindennapi életben.

Van-e módja annak, hogy szerves része legyek a kultúrának, de ne kompromittáljam az igazságot? Természetesen. Kövessük Krisztus példáját az emberekért végzett szolgálatban. Ő sohasem csökkentette kritériumát, de a munkáját mindig az emberekkel kezdte. Időszzerű volt, de nem tágított az igazságtól.

13. szombat: március 26.

Ha kellőképpen odaszentelitek magatokat, akkor a gyülekezetetek nőni fog

Ez egy igen népszerű mondás, melyet gyakran hangoztatnak tanfolyamainkon. Ezek a szónokok a gyülekezeti fejlődés hiányát a lelkész nem kellő mértékű odaszentelődéseben látják. „Ha tiszták maradtok az igazságban, többet imádkoztok és odaszentelitek az életeteket, akkor a gyülekezetetek robbanásszerűen fog fejlődni” – hangoztatják. Olyan egyszerűnek tűnik, mégsem így áll a dolog. Ezekről a tanfolyamokról sok lelkész keserű szájjal és csüggedten távozik, maga mögött hagyva még azt a kevés meglévő önbizalmát is.

Sok olyan fölszentelt prédikátort ismerek, akinek a gyülekezete nem növekszik. Istenfélő lelkészek ők, akik hűségesen és kitartóan

imádkoznak, buzgón prédikálják Isten igéjét, az eredmény azonban elmarad. Sértő azt mondani, hogy nem szentelődtek oda kellőképpen. Ez igen dühít. Ezek jó, istenfélő lelkészek, akik teljes szívükből szolgálják az Urat.

A növekedés eléréséhez az odaszentelődésen kívül szükség van még *ügyességre* is.

Kedvemre való vers Prédikátor 10:7. „Ha a vas megtompul, és annak élit meg nem köszörüli az ember, akkor erejét kell megfeszíteni, a bölcsesség pedig minden dolognak eligazítására nagy előmenetel.”

Figyeljétek meg, mit mond Isten: hogy a bölcsesség segít, nem csak az odaszentelődés. Amikor fát kell vágnom, jobban teszem, ha a munka előtt megélesítem a fejszét. A tanulság: bölcsen végezzétek a munkátokat, ne pedig nehezen.

Fordítsatok időt az önképzésre. Időt takarítatok meg és sikeresebbek lesztek. Élesítsétek meg szolgálatotok fejszéjét! Járjatok szemináriumokra, olvassatok könyvet, szemléljétek a sikeres modelleket. Az önképzés nem idővesztés. Újonnan szerzett tapasztalataink sikert hoznak.

Ismerek néhány pilótát a gyülekezetből, akik vezető légitársaságoknál vannak szolgálatban. Tőlük hallottam, hogy a szolgálatban töltött évek számától függetlenül, évente kétszer egy hetet kiképzésen kell tölteniük. A részvétel kötelező.

- Miért ilyen gyakori a kiképzés? – csodálkoztam.

- Azért mert sok ember élete van a kezünkben – válaszolták.

Ez az állítás igaz a lelkési szolgálatra is. Vagy talán kevésbé kell törődnünk a lelkészek kiképzésével?

Évente legalább egyszer szükségünk van továbbképző tanfolyamra. Annak ellenére, hogy lelkészeink és a gyülekezet vezetői részletesen ismerik a gyülekezet vízióját, munkatervét és fölépítését, a részvételt mi is kötelezővé tettük. Szükségünk van az új erőre és a rendszeres „élesítésre”.

Miért volt akkora sikere Pál apostolnak? Szakszerűen végezte a munkáját. 1.Korinthus 3:10-ben erről így vall: „Az Istennek nékem adott kegyelme szerint, mint *bölcs építőmester*, fundamentumot

vettem, de más épít reá. Kiki azonban meglássa, mimódon épít reá.” Pál a gyülekezetalapítás szakembere volt. Nem véletlenszerűen dolgozott. Ötvöződött benne az odaszentelődés és a megfelelő eszköz elkészítésére való képesség. Nekünk is meg kell tanulnunk kiválasztani a megfelelő szerszámot. Ha a szerszámosládátokban csupán kalapács van, akkor hajlamosak lesztek arra, hogy mindent szögnek lássatok.